

5 października 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

PŁATNOŚĆ

A47j 33/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 209.

Friedrich Riedl,
Wiedeń (Austria).Kl. 34T₁.

34b 33/01

Polowe naczynie do gotowania, służące zarazem do przenoszenia jedzenia.

Zgłoszono: 13 stycznia 1920 r.

Udzielono: 24 maja 1924 r.

Pierwszeństwo: 4 października 1919 r. (Austria).

Przedmiotem wynalazku jest polowe naczynie do gotowania, służące zarazem do przenoszenia jedzenia, a niezajmujące w złożonym stanie więcej miejsca, jak zwyczajna menażka. Składa się ono z kilku mis, związanych z sobą zawiasami, a dających się ustawić na kabłąkowatych, ruchomo osadzonych nogach jeżeli ma się zamiar gotować; w tym celu podstawia się pod misy palniki spirytusowe, które dla oszczędzenia miejsca przy pakowaniu mogą być włożone, jak pudełka, jeden w drugi; nogi zaś, skrecone do góry, służą do noszenia mis złożonych lub też otwartych.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 wyobraża widok ustawionego naczynia do gotowania z przodu, fig. 2-boczny widok tegoż naczynia, fig. 3-boczny widok złożonego

naczynia do gotowania przy użyciu go do noszenia jadła, a fig. 4-widok z przodu naczynia w rozłożonym stanie. Fig. 5 i 6 wyobrażają widok z przodu, względnie z boku złożonego naczynia; fig. 7-przekrój jednego szczegółu; fig. 8-widok palników zgóry, wetkniętych jeden w drugi, w nieco większej podziałce i w częściowym przekroju według linii A—B w fig. 9, przedstawiającej widok palników z przodu po wyjęciu ich, jeden z drugiego, zaś fig. 10 odpowiedni widok tychże z boku.

Do misy (1) przytwierdzona jest za pomocą zawiasów (2) po jednej stronie misa (3), po drugiej stronie misa (4). Misy (4) można użyć do gotowania, nadając jej położenie, zaznaczone na rysunku kreskowanymi liniami, lecz również nadaje się ona jako przykrywka do misy (1). Do ustawienia mis w celu go-

towania służą kabłąkowate nogi (5), obracające się na czopach (6), osadzonych na misie (1). Do przytrzymania nóg w położeniu, widocznem na fig. 2, służy zawiasowy przyrząd rozpierający, którego ramiona (7), połączone z sobą czopem (8), mogą się zahaczać zapomocą guzików (9) w otworach nóg (5). Czop (8) tkwi w górnym końcu części środkowej (10), którą się przetyka przez niewidoczne na rysunku wycięcie w krawędzi misy (1), zaś dolny jej koniec wpuszcza się w pochewkę (11) na bocznej ścianie misy (1). W wycięciu (12) tej części środkowej porusza się sworzeń (13), wodzidła zawiasowego (14), przytrzymywany w zesuniętym położeniu zapadką (15), obracającą się na czopie (8). Zasuważąc zapadkę (15) w ten sposób, aby przecisnęła swym końcem sworzeń (13), osiąga się to, że nogi (5) trzymają się mocno. Po podniesieniu jednak zapadki (15) w sposób uwidoczniiony na fig. 2, ramiona (7), a wraz z niemi i nogi (5), mogą się równomiernie rozchylić na boki bez obawy wywrócenia mis. Aby szalki (3) i (4) zawsze zajmowały właściwe położenie, czopy (6) posiadają odpowiednią długość, działając jako oporniki; prócz tego misy (3) i (4) mają nóżki (16) i (17), przyczem nóżki (17) są składalne, aby nie przeszkadzały złożeniu mis.

Po odjęciu przyrządu rozpierającego, nogi (5) można ustawić w położeniu, jak na fig. 3 i 4, w którym one właśnie służą jako trzymadła. Nogi (5) mogą także w złożonym stanie mis zająć położenie, widoczne na fig. 5 i 6, zajmując wtedy jak najmniej miejsca. Dla przytwierdzenia naczynia do plecaka lub siodła urządzone są uszka (32), przez które można przewlec rzemień. Talerzowe przykrywy mis (18), zwyczajnego kształtu, fig. 7, mają u krawędzi wycięcia (19), w które wchodzi hakowato zagięty koniec (20) łyżki (21) lub widelca,

aby można przykrywę zdjąć bez poparcia palców.

Do ogrzewania mis służy kilka palników (22), (23), (24), wchodzących jeden w drugi i wyposażonych w rurki (25), doprowadzające powietrze. Rurki te mają różne średnice, żeby można było wsunąć jedną w drugą. Składane nogi (26) palników środkowych (22), (23), są tak zgięte, że w stanie złożonym mieszczą się wszystkie we wnętrzu palnika (23). Naturalnie nogi palnika (22) należy rozchylić, aby można palnik (23) włożyć do palnika (22). Nogi zewnętrznego palnika (24) tworzą kabłąki (27). Do zamknięcia zewnętrznego palnika służy przykrywka (28), złożona z dwu części, zamykanych zapomocą haka (29), a tworząca równocześnie wiatrochwył. Hak (29) posiada skówki (30), w które zachodzą kabłąki (27) i przez to zabezpieczają zamknięty hak. Włożone jeden w drugi palniki mają dosyć miejsca we wnętrzu mis, gdzie można także schować i inne przybory, np. puszkę z prowiantem, z korzeniami, lub też łyżkę, nóż, widelec i t. p. Aby można było, w razie potrzeby zamknąć misę na klucz, na misie (1) umieszczone jest uszko (31) fig. 6, przechodzące przez odpowiednie wycięcie u krawędzi, służącej za przykrywkę misy (3) i dające możność użycia kłódki.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Polowe naczynie do gotowania, służące zarazem do przenoszenia jedzenia, tem znamienne, że jedna z kilku mis do gotowania,łączonych z sobą zawiasami, a dających się złożyć w jedną zamkniętą całość, posiada w tym celu, aby ją można ustawić do gotowania, ruchomo osadzone nogi, które w złożonym stanie służą za trzymadła, jeżeli naczynie ma być użyte do przenoszenia jadła.

2. Polowe naczynie do gotowania, według zastrzeżenia 1, tem znamienne, że nogi (5) mają kształt kabłąków i trzymają się mocno zapomocą przyrządu rozpierającego.

3. Polowe naczynie do gotowania, według zastrzeżeń 1 i 2, tem znamienne, że przyrząd rozpierający składa się z dwóch ramion (7), osadzonych ruchomo na części środkowej (10), przytwierdzonej do miski (1) i zahaczających się o nogi (5), a spiętych z sobą wozdikiem zawiasowem (14), którego sworzeń (13) porusza się w wycięciu (12) części środkowej, w ten sposób, że po otwarciu przyrządu rozpierającego, przytrzymwanego zapadką (15) podczas gotowania, nogi równomiernie się rozchylają i zapobiegają wywróceniu się miski przy zdejmowaniu ich.

4. Polowe naczynie do gotowania według zastrzeżenia 1, tem znamienne, że miski podparte są czopami (6) o odpowiedniej długości, wzgl. stałymi lub składanymi nóżkami (16), (17), aby pod-

czas noszenia lub zdejmowania zajmowały właściwe położenie.

5. Polowe naczynie do gotowania według zastrzeżenia 1, tem znamienne, że do ogrzewania tegoż służy odpowiednia do ilości misk ilość palników spirytusowych (22), (23), (24), wkładanych jeden w drugi, których rurki, doprowadzające powietrze (25), mają różne średnice, dla umożliwienia wsunięcia ich jedna w drugą.

6. Polowe naczynie do gotowania według zastrzeżenia 5, tem znamienne, że składane nogi (26, 26) wewnętrznych palników (22), (23) są w ten sposób zgięte, że w złożonym stanie można je ułożyć w środku palnika wewnętrznego (23).

7. Polowe naczynie do gotowania według zastrzeżeń 5 i 6, tem znamienne, że zewnętrzny palnik (24) ma taki kształt, aby mógł pomieścić w sobie oba wewnętrzne palniki (23), (22) i że zamknięcie go przykrywką (28) jest zabezpieczone zapomocą nóg palnika (27).

